

DR. KIRÁLY GÁSPÁR

(1857–1903)

városi tiszti főorvos, vármegyei t.b. főorvos

Jászapátin, 1857. december 24-én született. Ősei redemptus jászok. Apja Király Alajos föld-birtokos, egy időben jákóhalmi országgyűlési képviselő. Anyja Vágó Borbála.

Elemi iskoláit Jászapátin, középiskolai tanulmányait Jászberényben és Kassán végezte. A budapesti Magyar Királyi Tudományegyetem orvoskarán tanult tovább és 1880-ban orvostudományi oklevelet szerzett.

1880–1883: Budapesten volt kórházi segédorvos.

1883-ban kinevezték a jászsági felsőjárás tisztiorvosának, amit jászberényi lakosként 1903-ig, a haláláig betöltött.

TEVÉKENYSÉGE jellemzői:

Tisztiorvosként tagja volt a város képviselő-testületének. Részt vett a közegészségügyi és az esetenként létrehozott kolerabizottság munkájában. 1886-ban a kolera megelőzéssel kapcsolatosan tanácsolta, hogy a börtön felől kifolyó, nyílt szennyvízcsatornát szüntessék meg és egyben megtiltották a Zagyvában való kenderáztatást is.

1892-ben tagja és tevékeny résztvevője a 40 ágyas járványkórház létesítésére létrehozott bizottságnak. Járási tisztifőorvosként is azon fáradozott, hogy a város közegészségügyi helyzete javuljon, mert helyettesíteni kellett megbetegedett kollégáját. 1893-ban a képviselő testület őt választotta az elhunyt dr. Markgráf Vilmos utódjának.

Mint orvost tisztelték, szerették. Munkássága elismerését jelentette, hogy 1895 májusában, dr. Gere Gyula távozásával kórházigazgatói kinevezést kapott, de a regnáló pártok belső viszállyai miatt végül is dr. Eördögh Oszkár kapta ezt az állást.

Dr. Király Gáspár a tiszti főorvosi szolgálat mellett a fegyházban is ellátta az orvosi teendőket és a főgimnáziumban egészségtant tanított.

Rész vállalt a város társadalmi és közösségi életében.

- Igazgatója volt a Kaszinó Egyesületnek.

- Elnöke volt az 1897-ben alakult Méhészegyletnek, mert maga is méhészkedett.

- Elnöke volt a jászberényi Vadásztársulatnak.

A korabeli sajtó méltatása:

„Mint ember egy volt azon kevesek közül, akit mindenki tisztelt és szeretett, aki minden ténykedésben a szépet, a jót és nemeset szolgálta, s akinek egész lénye egyszerű puritánság mellett magasztos hévvel és szeretettel volt telve a közjó iránt.“

1903. szeptember 27-én hunyt el. A Fehértói temetőben helyezték örök nyugalomra, de a sírkert ma már nincs meg.

FORRÁS:

- Sugárné Koncsek Aranka: Jász történelmi arcképcsarnok, Jászsági füzetek, Jászberény 2003. (kivonatosan)

Jászberény, 2024. 07. 26.

Szerkesztette: Sárközy Ágnes